

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะ
การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

THE DEVELOPMENT OF A MODEL FOR
PROMOTING ENGLISH WORD READING SKILL
FOR DYSLEXIC STUDENTS IN GRADE 2-3

★ ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์¹

ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู²

ศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม²

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องด้วยดำเนินการวิจัยพัฒนาเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สร้างแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและขั้นตอนที่ 3 สร้างชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

---

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 ขนาด ตามจำนวนนักเรียนคือโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สุ่มมา 15% ของโรงเรียนแต่ละขนาดได้ 6 โรงเรียนจากทั้งหมด 38 โรงเรียน ได้จำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 853 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสริมสร้างทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในวิชาภาษาอังกฤษ กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เป็นจำนวน 12 คนของโรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด คือแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง แบบประเมินทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และชุดเสริมสร้างทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่ามัธยฐานพิสัยควอไทล์ The Sign Test for Median : One Sample และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed - Rank Test

ผลการศึกษา

1. รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ประกอบด้วย (1) แบบวินิจฉัยการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวินิจฉัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ทั้งฉบับอยู่ที่ .92 และแบบ วินิจฉัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับอยู่ที่ .90 และเมื่อนำคะแนนจุดตัดโดยวิธีแองกอฟฟ์ มีค่าคะแนนจุดตัด ใกล้เคียง ณ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ทุกชุดของแบบ วินิจฉัย (2) แบบ ประเมินทักษะการอ่าน คำศัพท์ ภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.70 ถึง 0.86 มีค่าความ ยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.82 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ ระหว่าง 0.22 ถึง 0.80 (3) ความสามารถทางการเรียนรู้การ อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .50

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาการเสริมสร้าง ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องหลังการเรียน รู้อยู่ในระดับดีมาก

Abstract

The main purpose of this research was to develop a model for promoting English word reading skill for dyslexic students in grade 2 and 3. The research was conducted into three phases. The first phase was to develop a construction instrument for identifying to

identify dyslexic students who demonstrated difficulty in reading English in grade 2 and 3. The second phase was to develop an instrument for to assessing English word reading skill. The final phase was the development of intervention packages for promoting English word reading skill. Eight hundred and fifty-three students in grade 2 and 3 from the schools of Bangkok Education Service Area 1 served as the subjects in the first phase and enrolled in the second semester of 2006 academic year. The schools of the subjects were obtained from multistage sampling method resulting in a classification of big, middle and small sized schools. Fifteen percent of the schools were randomly sampled from each school size resulting in 6 schools from 38 schools. Twelve dyslexic students in grade 2 and 3 of Wat Weitawanthamawad School served as the subjects in the final phase and were enrolled in the second semester of 2007 academic year. They were selected by purposive sampling. The data were analyzed by using Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test, The Sign Test for Median : One Sample, Median and Quartile range.

The result of research revealed that :

1. The reliability of the screening device for grade 2 was .92 and for grade 3 was .90. The cut off points for the screening device obtained by Angoff method agreed with the 10th percentile ranks for each subtest.
2. The reliability of the assessment instrumentation ranged from 0.70 to 0.86. The item difficulty was between 0.33 to 0.80. The test discrimination was between 0.22 to 0.80.
3. The students achieved higher scores in English wording word reading skill at the 0.05 statistical significance.
4. The effectiveness of the model revealed that the students showed excellent performance level after the completion of learning sessions.

ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ลักษณะเฉพาะของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ ผู้เรียนเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ

ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพหรือศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราววัฒนธรรมหลากหลายของสังคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2544) การเรียนรู้ทางภาษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการพัฒนา ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 (กรมวิชาการ. 2539)

ทักษะการอ่านเป็นอีกทักษะหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนในประเทศไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนน้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 83) อีกทั้งยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว (Allen; & Vallette. 1979 : 249) หรือ อาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด (Finocchiaro; & Brumfit. 1983 : 143) ความสำเร็จในชีวิตการเรียนการศึกษและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้น อยู่กับการอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ถ้าคิดให้ละเอียด ลึกซึ้งแล้วจะเห็นได้ว่าชีวิตคนเรานั้นแทบทุกอาชีพและระดับชั้น ไม่อาจหลีกเลี่ยงการอ่านได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษาจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อการอ่าน ทั้งนี้เพื่อผลสัมฤทธิ์ในชีวิตการเรียนการศึกษของเขาเหล่านั้น การอ่านที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต ในยุคข้อมูลข่าวสารของโลกปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะทางการอ่าน บางคนถึงกับปักใจเชื่อเอาเลยว่า คนที่มีขีดความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ส่วนคนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นก็พบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่น ๆ นักจิตวิทยาอเมริกันท่านหนึ่งได้สรุปรายงานและเปิดเผยข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าไว้ว่า นักธุรกิจชาวอเมริกันที่ประสบความสำเร็จนั้น ส่วนมากมักจะเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพสูง ในขณะที่กลุ่มคนบางคนบางประเภท เช่น พวกเร่ร่อน จัปจตุไม่ชอบทำการ ทำงาน มักจะเป็นพวกที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมาก หรือไม่มีเลย แต่ความจริงปรากฏว่าเมื่อได้นำบุคคลเหล่านี้มาทำการทดสอบบางอย่างแล้ว กลับพบว่า มิใช่คนไร้สติปัญญาหรือฉลาดน้อยไปหว่าคนอื่นเลย (ขจร สุขรังสรรค์. 2532 : 249) การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิดเห็นเท่าทันความเป็นไปในสังคม และความสามารถเลือกรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากที่สุดในยุคปัจจุบันที่ประกอบ ด้วยข้อมูลข่าวสารที่ผ่านสื่อต่างๆ มากมาย

และหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นทักษะเป้าหมายที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอันนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง

นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ซึ่งคือนักเรียนที่มีสติปัญญา ในระดับปกติหรือสูงกว่าปกติ แต่มีปัญหาคาดการเรียนรู้ในเรื่องการจัดกระทำกับข้อมูลอันเกิดจากปัญหาของสมองหรือระบบประสาทส่วนกลางในลักษณะที่เป็นอุปสรรคขัดขวางความสามารถในการที่จะจัดการกับข้อมูล เก็บข้อมูลไว้ในความทรงจำหรือดึงข้อมูลออกมาใช้หรือ นำออกมาผลิตเป็นผลงานใหม่ สาเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความบกพร่องทางการอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ การพูด การฟัง ทักษะต่างๆ ในสังคม ซึ่งทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี และในปัญหาต่างๆ เหล่านี้พบว่าปัญหาทางการอ่านเป็นประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พบบ่อยที่สุดประมาณร้อยละ 80 รองลงมาคือปัญหาด้านการเขียน และปัญหาด้านคณิตศาสตร์ (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2544 : 4) รายงานว่ามีนักเรียนจำนวนร้อยละ 90 ที่มีปัญหาความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะทางด้าน การอ่าน ในประเทศไทยมีการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้แก่ การศึกษาของ ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 7) พบว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีจำนวนสูงสุดคือร้อยละ 5 ของจำนวนประชากรในวัยเรียนโดยในปีการศึกษา 2542 มีนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาราว 7,000,000 คน เป็นนักเรียนที่ต้องการบริการทางการศึกษาพิเศษราว 700,000 เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ราว 350,000 คน การศึกษาวิจัย ของกวี สุวรรณกิจ และคณะ (2542 : 44) ได้สำรวจนักเรียนประถมศึกษา จำนวน 1,057 คน จากโรงเรียน 6 แห่งในกรุงเทพมหานคร พบนักเรียนที่มีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมสูงถึงร้อยละ 21.76 โดยมีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ประมาณร้อยละ 6 และในปีคริสต์ศักราช 1987 คณะกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในการเรียนรู้ (The interagency committee on learning disabilities) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สรุปค่าประมาณของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่ามีประมาณถึงร้อยละ 5 - 10 (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2544 : 7) U.S. Department of Education, 2002 กล่าวว่าในระหว่างปีการศึกษา 2000 - 2001 มีเด็กอายุ 6 - 21 ปี เกือบ 2.9 ล้านคน เป็นเด็กที่ต้องได้รับบริการศึกษาพิเศษประเภทที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ซึ่งนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้เหล่านี้หากไม่ได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนแต่ละคนแล้ว นักเรียนเหล่านี้ก็ย่อมไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ

บุคคลในหลากหลายอาชีพ และองค์กรต่างให้ความสำคัญกับการอ่าน สนใจที่จะพัฒนาคนในสังคมของตนให้มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ เพื่อมุ่งให้เขาเหล่านั้นมีความสามารถมากพอที่จะเลือกเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองจากการอ่าน แต่ในขณะเดียวกัน ยังมีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมในขณะอ่านให้เราสังเกตเห็นได้ดังนี้ ชมวดคิ้ว นิ้วหน้าเวลาอ่าน อ่านหลงบรรทัด อ่านสลับคำ อ่านสลับตัวอักษร อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง จับใจความเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 42) อ่านซ้ำ อ่านตะกุกตะกัก อ่านคำไม่ถูกต้อง อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่ม อ่านคำอื่นแทนหรืออ่านกลับหลัง ทำให้ขาดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประสบกับปัญหายุ่งยากในการเรียน ถึงแม้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เหล่านี้จะมีสติปัญญาเหมือนผู้เรียนปกติอื่นๆ ก็ตาม แต่ผู้เรียนก็ไม่สามารถที่จะเรียนวิชาบางวิชาได้ หรืออาจเรียนช้ากว่าเพื่อนหลายปีหรือทำคะแนนได้ ต่ำกว่าระดับที่เขาคาดหวังไว้เป็นอันมาก เนื่องจากขาดความสามารถในการอ่าน (เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. 2536 : 90) ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และเป็นปัญหาและสาเหตุหลักของความล้มเหลวในโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การประพฤตินิสัย ความกังวล ขาดแรงจูงใจ ขาดความเคารพและความเชื่อมั่นในตนเอง (Mercer. 1992 : 495) แต่ถ้าผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านเหล่านี้ ได้รับการช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เหมาะสม จะทำให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขหรือประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต เฉกเช่นเดียวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงของโลกหลายท่าน เช่น เนลสัน รอกกีเฟลเลอร์ รองประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาที่มีปัญหาการอ่านอย่างรุนแรงหรือวูดโรว์ วิลสัน ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา เขาอ่านหนังสือไม่ออกจนกระทั่งอายุ 11 ขวบจึงเริ่มเรียนอ่านได้ (ศรียา นิยมธรรม. 2542 : 41)

ลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ซึ่งมีข้อบกพร่องในการรับรู้และประมวลข้อมูลดังกล่าวแล้วข้างต้น ยังรวมถึงการใช้ประสาทสัมผัสเพื่อจำแนก จำและแปลความหมาย ซึ่งผดุง อารยะวิญญู (2542 : 128) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้นควรเน้นการสอนด้านการรับรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสที่สำคัญได้แก่ การมองเห็น การฟัง และการสัมผัส การรับรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก หากปราศจากการรับรู้แล้วมนุษย์ไม่สามารถเรียนรู้ได้เนื่องจากการรับรู้ทั้ง 3 ด้านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ตนเอง จากลักษณะของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัด

การศึกษา พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งไม่มีวิธีการสอนเพียงวิธีเดียวที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผลกับนักเรียนทุกคน (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 54) ดังนั้นการสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีการสอนหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของแต่ละคน การสอนโดยการใช้ชุดการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่มีการใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ ตามวิธีการสร้างของผู้สอน ซึ่งสร้างให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนในเรื่องต่างๆ ซึ่งชุดการสอนนี้เป็นสื่อที่ช่วยเสริมสร้างการรับรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากปัญหาความยุ่งยากในการเรียนภาษาอังกฤษที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ด้านการอ่าน ทำให้นักการศึกษาต่างให้ความสนใจศึกษาพัฒนารูปแบบการสอนอ่าน เพื่อตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ด้วยการคิดค้นทดลองวิธีการสอนอ่านที่หลากหลายไว้เป็นแนวทางเลือกให้กับผู้สอน ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียนได้ อาทิ วิธีการสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach) วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) วิธีสอนอ่านเบื้องต้น (Basal Reading Approach) วิธีสอนของเฟร์นาลด์ (The Fernald Method) หรือวิธีสอนแบบ กิลลิงแฮม (The Gillingham Method) เป็นต้น การสอนอ่านเพียงวิธีเดียวไม่สามารถทำให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการอ่านได้ บางครั้งต้องสลับเปลี่ยน ผสมผสานหรือเลือกใช้วิธีที่แตกต่างกันเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการอ่านความสำคัญจึงขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ตัดสินใจเลือกวิธีสอนและนำวิธีที่เลือกใช้ในปฏิบัติ

ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านโดยประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช ได้เสนอแผนปฏิรูปการศึกษาเรียกว่า No Child Left Behind Act ในปีคริสต์ศักราช 2001 โดยการปรับปรุง การรู้หนังสือด้วยการกำหนดให้การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก สาระสำคัญคือมุ่งเน้นการอ่านในชั้นปีแรกๆ ของการศึกษาโดยมลรัฐที่จัดทำโครงการอ่านจากระดับ ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเนื้อหาครอบคลุมทุกด้าน โดยยึดผลการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ มีสิทธิได้รับเงินโครงการอุดหนุนภายใต้โครงการที่ชื่อว่า การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรกและคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (The National Reading Panel, NRP) ได้เสนอรายงานในปีคริสต์ศักราช 2002 จากการศึกษาเชิงอภิमानเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเร่งด่วนของผู้ปกครอง ครู และผู้วางแผนนโยบายการศึกษาเพื่อศึกษาทักษะที่สำคัญและวิธีในการสอนอ่าน โดยเน้นการอ่านในช่วงอนุบาลจนถึงชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยพบว่า การอ่านนั้นต้องประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ 5 ประการคือ ความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) การสอนโดยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) การอ่านคล่อง (Fluent Reading) การรู้จักคำศัพท์ (Vocabulary) และการอ่านเพื่อการเข้าใจ (Reading Comprehension) โดยเน้นว่าการสอนทักษะการอ่านที่เป็นระบบจะให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้มากกว่าการสอนอ่านที่ไม่เป็นระบบ

นักการศึกษาได้ศึกษาวิธีการสอนอ่านแก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษไว้หลายวิธี เช่น คาร์โนน และคณะ ได้เสนอวิธีการสอนอ่านโดยวิธีตรง (Direct Instruction Approach) ในปีคริสต์ศักราช 2006 ซึ่งวิธีดังกล่าวพัฒนาจากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอเรกอน เป็นวิธีที่ใช้ในการสอนอ่านแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง (Carnine; et. al. 2006) ส่วนพิต เจอร์ลด์ ได้กล่าวถึง วิธีการสอนอ่านแก่นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยยึดผลการวิจัยที่ทำกับนักเรียน ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งอาจจะต้องมีการดัดแปลงให้เหมาะสม (Fitzgerald. 1995) นอกจากนี้ คลิงเนอร์ และคณะ ได้สรุปถึงวิธีการสอนอ่านแก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงร่วมกับกิจกรรมการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษร่วมด้วยการสอนอ่านคำศัพท์เพื่อช่วยเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ การสอน กลยุทธ์ในการอ่านจับใจความ การส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ทั้งนี้โดยสอนเป็นภาษาแม่ของนักเรียนหรือสอนเป็นภาษาอังกฤษก็ได้ (Klinger; et al. 2006)

จากการศึกษาของกันน์และคณะ (Gunn; et al. 2000) ได้ศึกษาการสอนอ่านแก่นักเรียนต่างชาติที่มีภาวะ การอ่านบกพร่อง การศึกษาเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำ มีความคล่องในการอ่านเพิ่มขึ้น และมีความเข้าใจในการอ่านนั้น เมื่อได้รับการสอนอ่านโดยเน้นที่การสอนความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงการสอนโดยอ่านโดยวิธี โฟนิกส์ การสอน การสะกดคำ การสอนอ่านให้คล่องและการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยสอนอย่างเป็นระบบและแจ่มแจ้ง การประสบความสำเร็จในด้านนี้มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสามารถในการตระหนักและรับรู้เสียง (Phonological Awareness) ซึ่งหมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ ว่าคำพูดประกอบการเรียงตัวของหน่วยเสียงต่างๆ ซึ่งเป็นความสามารถที่ไม่เกี่ยวข้องกับการอ่านตัวอักษร เด็กจำเป็นต้องได้รับการฝึกหัดเพื่อให้ตระหนักและรับรู้ถึงหน่วยเสียงในคำพูดเนื่องจากความสามารถนี้ช่วยส่งเสริมการอ่านให้ก้าวหน้าขึ้น ถ้าเด็กไม่มีความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงแล้ว

เด็กจะไม่สามารถบ่งบอกและแยกความแตกต่างของเสียงต่างๆ ในภาษาพูดซึ่งเป็นความสามารถ ที่จำเป็นลำดับแรกของการอ่านที่เรียนโดยวิธีโฟนิกส์ ความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงเป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จในการอ่านที่ดีกว่าการวัดสติปัญญาจำนวนคำศัพท์หรือความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจและการที่นักเรียนไม่มีความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง เป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งที่เกิดภาวะการอ่านบกพร่อง ความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงนั้น พัฒนาได้จากการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษา และการฟังที่เกิดขึ้นในครอบครัวในโรงเรียนอนุบาล เด็กเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีการสอนการเรียนรู้ความสามารถนี้ ถ้าผู้ปกครองอ่านหนังสือ ท่องกลอนหรือร้องเพลงให้เด็กฟัง หรือสอนการสะกดคำหรือการเขียนให้ แก่เด็ก แต่ในขณะที่เดียวกันมีเด็กบางคนที่ไม่มีโอกาสที่จะเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงในสภาพแวดล้อมต่างๆ และจึงมีความจำเป็น ต้องได้รับการสอนความสามารถนี้โดยตรง (Nicholson. 1999; Pressley. 1998) จากความสามารถที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ความสามารถในการแยกหน่วยเสียงและความสามารถในการนำหน่วยเสียงเข้ามารวมกันเป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญในการการทำนายความก้าวหน้าในความสามารถของการอ่าน และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการถอดรหัสของคำ (McGuinness. 1998) และมีการศึกษาอีกมากมายที่แสดงให้เห็นว่าการสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง มีผลกระทบต่อทักษะการอ่าน โดยการสอนความสามารถนี้จำเป็นต้องสอนควบคู่กับการสอนนักเรียนให้เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ซึ่งเรียกว่าการสอนอ่านแบบวิธีโฟนิกส์

การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรในภาษาเขียนและหน่วยเสียงในภาษาพูด ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจว่าการอ่านเกิดจากความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างตัวอักษรและเสียงพูด จนทำให้นักเรียนอ่านคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุด ที่จะช่วยนักเรียนให้เป็นนักอ่าน ที่มีประสิทธิภาพ (Ravin. 2000; Strikland. 1998) และเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการเรียนการอ่านและการเขียน กลวิธีนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการอ่านคำยากหรือคำที่ไม่คุ้นเคย ความสามารถในการอ่านคำนั้นนักเรียนต้องมีความสามารถ 4 ประการได้แก่ (1) ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์คำเป็นหน่วยเสียง (2) ความสามารถในการเข้าใจว่าหน่วยเสียงสามารถเกิดในตำแหน่งต่างๆ ของคำ (3) ความสามารถในการรู้ว่าตัวอักษรใดแทนหน่วยเสียงใด และ (4) ความสามารถในการรับรู้ว่าตัวอักษร และหน่วยเสียงมีความสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอไม่ทุกกรณี (Carnine; et al. 2006)

การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีได้นั้น นักเรียนต้องเรียนรู้ระหว่างเสียงและตัวอักษรหรือกลุ่มของตัวอักษรและต้องใช้ความรู้ในการอ่านคำ ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางฟิสิกส์แปลงเป็นทักษะในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ คือการมีทักษะการอ่านโดยวิธีฟิสิกส์ มีนักเรียนหลายคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และมีความรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร แต่ไม่สามารถใช้ความรู้นี้เป็นระบบในการถอดรหัสคำที่ไม่คุ้นเคย ความรู้ในการอ่านโดยวิธี ฟิสิกส์ มีใช้เพียงแค่การรู้ว่าตัวอักษรใช้แทนหน่วยเสียงต่างๆ แต่ยังไม่รวมถึงความสามารถในการเข้าใจว่าเสียงบางเสียงต้องใช้กลุ่มของตัวอักษรแทนเสียงเหล่านั้น เช่น sh, ch, tion, squ เป็นต้น เมื่อนักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ในการอ่านโดยวิธีฟิสิกส์แล้ว นักเรียนจะมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการถอดรหัสคำในภาษาอังกฤษ (Dombeg. 1999)

ทักษะในการอ่านโดยวิธีฟิสิกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มทักษะในการอ่าน และจำเป็นต้องสอนอย่างละเอียด ในบริบทที่มีความหมายและบูรณาการในวิชาการอ่านและการเขียน ซึ่งสตาล (Stahl. 1998) ได้เสนอหลักการสอนไว้ 7 ประการ ได้แก่ (1) ควรสอนในวัยเด็กให้เร็วที่สุด (2) เมื่อสร้างความตระหนักในการอ่านตัวอักษรให้แก่เด็ก (3) ต้องสอนจากพื้นฐานของความตระหนัก และรับรู้หน่วยเสียง (4) สอนตรงและแจ่มแจ้ง (5) บูรณาการเข้ากับวิชาการอ่าน (6) เน้นการสอนเพื่อใช้ในการอ่านคำไม่ใช่ท่องจำกฎเกณฑ์ต่างๆ และ (7) มุ่งสอนเพื่อให้เกิดความคล่องในการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยนักเรียนสามารถรู้จักคำทันทีที่มองเห็น

เมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาและวิธีการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องจึงควรได้ศึกษาและทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่เด็กที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนอ่านโดยใช้ประสาทสัมผัส 3 ด้าน ร่วมกับการสอนแบบวิธีฟิสิกส์มาพัฒนาเป็นรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่ม เป้าหมายชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนที่สอนผู้เรียนที่มีภาวะ การอ่านบกพร่องต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ดังนี้

1.1 สร้างแบบวินิจฉัยภาวะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

1.2 สร้างชุดเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

1.3 สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

2.1 ประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

2.2 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ซึ่งประกอบ ด้วยแบบวินิจฉัยการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษและชุดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การสร้างรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

1.1 การสร้างแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

ประชากรเป็นนักเรียนที่มีระดับเชาวน์ปัญญาปกติและไม่มีควมพิการซ้ำซ้อนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีระดับเชาวน์ปัญญาปกติและไม่มีควมพิการซ้ำซ้อนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบผสมผสาน (multistage sampling) โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 ขนาดตามจำนวนนักเรียน (จุฬพล สวัสดิทยา กร. 2520: 66) คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ (1,200 คนขึ้นไป) โรงเรียน

ขนาดกลาง (600 - 1,199 คน) และโรงเรียนขนาดเล็ก (ไม่เกิน 600 คน) สุ่มโรงเรียนตัวอย่างมา 15 เบอร์เซ็นต์ ของจำนวนโรงเรียนแต่ละขนาด ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน จากทั้งหมด 21 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 7 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียน จากทั้งหมด 10 โรงเรียน รวมทั้งทั้งหมด 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน ทุ่งมหาเมฆ โรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ และโรงเรียนวัดนาครุฑ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (ยูทพงษ์ กัวยวรรณ์. 2543 : 75) ได้จำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 853 คน แล้วสุ่มนักเรียนมาเป็นตัวอย่างจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ของแต่ละโรงเรียน มาเป็นสัดส่วนได้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 418 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 435 คน

1.2 การสร้างชุดเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2-3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีระดับเซวาร์ปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาการการเรียนรู้ด้านการอ่านของ ผดุง อารยะวิญญู (2544) โดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนเวตวันธรรมวาสที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเซวาร์ ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากแบบคัดแยกของ ผดุง อารยะวิญญู (2544) และมีภาวะการอ่านบกพร่องจากการทดสอบด้วยแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องที่สร้างขึ้น เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มาเป็นจำนวน 20 คน

1.3 การสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพญาไท ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 86 คน เลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (purposive sampling)

2. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

2.1 ประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีระดับเซวาร์ปัญญาปกติ และไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาการการเรียนรู้ด้านการอ่านของ ผดุง อารยะวิญญู (2544) โดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากการทดสอบด้วยแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องที่สร้างขึ้น กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียน เวตวันธรรมวาส เลือกมาโดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มาเป็นจำนวน 20 คน

2.2 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการวัดประเมินผล และด้านการสอนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.80

2. ประสิทธิภาพชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่เป็นไปตามเกณฑ์ 80 / 80

3. แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง มีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.80

4. ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะ การอ่านบกพร่องอยู่ในระดับดี

4.1 ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็กอยู่ในระดับดี

4.2 ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

4.3 ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

4.4 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

5. ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่าน บกพร่อง หลังการ

ทดลองใช้ชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้น

5.1 ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็กอยู่ในระดับสูงขึ้น

5.2 ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำอยู่ในระดับสูงขึ้น

5.3 ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำอยู่ในระดับสูงขึ้น

5.4 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้น

6. ความเหมาะสมของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องอยู่ในระดับดี

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การสร้างรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

1.1 การสร้างแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3

ประชากรเป็นนักเรียนที่มีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 เลือกรมาโดยวิธีการสุ่มแบบผสมผสาน (multistage sampling) โดยแบ่งโรงเรียนเป็น 3 ขนาดตามจำนวนนักเรียน (จุฬพล สวัสดิ ยากร. 2520 : 66) คือโรงเรียนขนาดใหญ่ (1,200 คนขึ้นไป) โรงเรียนขนาดกลาง (600 - 1,199 คน) และโรงเรียนขนาดเล็ก (ไม่เกิน 600 คน) สุ่มโรงเรียนตัวอย่างมา 15 เบอร์เซ็นต์ ของจำนวนโรงเรียนแต่ละขนาด ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน จากทั้งหมด 21 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 7 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียน จากทั้งหมด 10 โรงเรียน รวมทั้งหมด 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ โรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์ โรงเรียนสายน้ำทิพย์ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ และโรงเรียนวัดนาครปรก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543 : 75) ได้จำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 853 คน แล้วสุ่มนักเรียนมาเป็นตัวอย่างจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

ของแต่ละโรงเรียน มาเป็นสัดส่วนได้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 418 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 435 คน

1.2 การสร้างชุดเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านของผดุง อารยะวิญญู (2544) โดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนเวทวันธรรมวาส ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากแบบคัดแยกของ ผดุง อารยะวิญญู และมีภาวะการอ่านบกพร่องจากการทดสอบด้วยแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องที่สร้างขึ้น เลือกรมาโดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มาเป็นจำนวน 20 คน

1.3 การสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพญาไท ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 86 คน เลือกรมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (purposive sampling)

2. การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

2.1 ประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านของผดุง อารยะวิญญู (2544) โดยได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเซวาร์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากการทดสอบด้วยแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์

ภาษาอังกฤษบกพร่องที่สร้างขึ้น กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนเวทวันธรรมวาสเลือกโดยใช้วิธีเจาะจง (Purposive Sampling) มาเป็นจำนวน 20 คน

2.2 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ประกอบด้วยแบบวินิจฉัย จำนวน 6 ชุด ดังนี้ คือแบบวินิจฉัยความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรและคำความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษร ตัวพิมพ์ใหญ่ ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์เล็ก ความสามารถในการรู้จักคำศัพท์จากการฟัง ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ และความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำนาม แบบวินิจฉัยนี้จะมีแบบทดสอบและแบบบันทึกคะแนนจากการทดสอบ โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล แต่ละชุดมีรายละเอียดดังนี้ ชุดที่ 1 ความสามารถในการรู้จักตัวอักษรและคำ จำนวน 4 ข้อ คะแนนเต็ม 4 คะแนน ชุดที่ 2.1 ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ จำนวน 7 ข้อ คะแนนเต็ม 7 คะแนน ชุดที่ 2.2 ความสามารถในการรู้จักตัวอักษรตัวพิมพ์เล็ก จำนวน 7 ข้อ คะแนนเต็ม 7 คะแนน ชุดที่ 3 ความสามารถในการรู้จักคำศัพท์จากการฟัง จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ชุดที่ 4 ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ จำนวน 8 ข้อ คะแนนเต็ม 8 คะแนน และความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำนาม จำนวน 8 ข้อ คะแนนเต็ม 8 คะแนน

แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ประกอบด้วยแบบประเมินจำนวน 4 ชุด คือชุดที่ 1 ประเมินความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็ม 25 คะแนน ชุดที่ 2 ประเมินความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ จำนวน 8 ข้อ คะแนนเต็ม 8 คะแนน ชุดที่ 3 ประเมินความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน และชุดที่ 4 ประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำจำนวน 12 ข้อ คะแนนเต็ม 12 คะแนน ลักษณะของแบบประเมินทั้ง 4 ชุด เป็นแบบปรนัย สำหรับแบบประเมินชุดที่ 1-3 ให้นักเรียนกากบาทหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงหนึ่งคำตอบ แบบประเมินชุดที่ 4 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่นักเรียนเห็น และชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 2 ชุด คือ ชุดการสอนอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีโฟนิกส์ และชุดที่ 2 คือ การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัส โดยชุดที่ 1 มีบทเรียนทั้งหมด 28 บทเรียนและชุดที่ 2 มีบทเรียนทั้งหมด 24 บทเรียน

การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องโดยทำการทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่โรงเรียนเวทวันธรรมวาส ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2551 เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่อง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่สร้างขึ้น คัดเลือกนักเรียนที่มีภาวะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่อง ได้จำนวน 12 คน ด้านความสามารถในการรู้จักตัวอักษรและคำด้านความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ด้านความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์เล็ก ด้านความสามารถในการรู้จักคำศัพท์จาก การฟัง ด้านความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำและด้านความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำนาม แล้วใช้แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษ ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำและความสามารถในการอ่านออกเสียงคำเพื่อประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนทดลอง เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2551 แล้วดำเนินการทดลองตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน ถึงวันที่ 30 กันยายน 2551 เริ่มทำการทดลองโดยใช้ชุดการสอนอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยวิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัสและชุดการสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัสให้แก่ครูผู้สอน 4 คนในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ได้ทำการฝึกครั้งละ 40 นาที โดยใช้ชุดการสอนอ่านคำภาษาอังกฤษ ใช้เวลาจำนวน 28 ครั้ง ชุดการสอนอ่านคำภาษาอังกฤษ ใช้เวลาจำนวน 24 ครั้ง ชุดการสอนอ่านคำภาษาอังกฤษใช้เวลาจำนวน 24 ครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษบกพร่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ทำการหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความสอดคล้องค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ ส่วนแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น สำหรับความสามารถทาง การเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed-Rank Test

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 การวินิจฉัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง โดยใช้แบบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น ขั้นตอนที่ 2 การเสริมสร้างทักษะ

การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ชั้นตอนที่ 3 การประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ บทพร้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบ ให้ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วยแบบวินิจฉัยจำนวน 6 ชุด คือ ชุดที่ 1 ความสามารถในการรู้จักตัวอักษรและคำ มีจำนวน 4 ข้อ ชุดที่ 2.1 ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ มีจำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 2.2 ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรตัวพิมพ์เล็ก มีจำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 3 ความสามารถในการรู้จักคำศัพท์จาก การฟัง มีจำนวน 20 ข้อ ชุดที่ 4 ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ มีจำนวน 8 ข้อ ชุดที่ 5 ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำนาม มีจำนวน 8 ข้อ

1.2 ชุดเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกหัดประกอบด้วยชุดการเรียนรู้ 2 ฉบับ คือ ชุดการสอนอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัส มีจำนวน 28 บท และชุดการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัส มีจำนวน 24 บท

1.3 แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นปรนัย ประกอบด้วยความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษร มีจำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 2 ประเมินด้านความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ มีจำนวน 8 ข้อ ฉบับที่ 3 ประเมินความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ มีจำนวน 10 ข้อ และฉบับที่ 4 ประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ มีจำนวน 12 ข้อ โดยในฉบับที่ 1-3 นั้น ให้นักเรียนกากบาททับบนข้อที่ถูกต้อง ส่วนฉบับที่ 3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ครูชี้

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง จากการ ศึกษาพบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก โดย

2.1 แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวินิจฉัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งฉบับอยู่ที่ .92 และแบบวินิจฉัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับอยู่ที่ .90 โดยคะแนนจุดตัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โดยใช้วิธีโฟนิกส์ ดังนี้ ชุดที่ 1 คะแนนจุดตัด อยู่ที่ 2 ชุดที่ 2.1 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 6 ชุดที่ 2.2 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 5 ชุดที่ 3 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 3 ชุดที่ 5 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 2 คะแนนจุดตัดสำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีแองกอฟ มีดังนี้ ชุดที่ 1 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 2 ชุดที่ 2.1 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 6 ชุดที่ 2.2 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 6 ชุดที่ 3 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 4 ชุดที่ 4 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 5 และชุดที่ 5 คะแนนจุดตัดอยู่ที่ 3 และเมื่อนำเกณฑ์ปกติและเกณฑ์การตัดสินภาวะ การอ่านบกพร่อง ณ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 มาเปรียบเทียบกับแล้ว จะได้คะแนนจุดตัดที่ใกล้เคียงกับการใช้วิธีแองกอฟสำหรับทั้งแบบวินิจฉัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.70 ถึง 0.86 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.82 มีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.80

2.3 ความสามารถทางการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 ที่มี ภาวะการอ่านบกพร่อง จากการได้รับการฝึกด้วยชุดเสริมสร้าง ทักษะการเรียนรู้ขึ้นโดย ความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษร อยู่ในระดับดี ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ และความสามารถ ในการอ่านออกเสียงคำอยู่ในระดับดีมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ ความสามารถทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะ การอ่านบกพร่องก่อนและหลังการใช้ชุด เสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถ ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า แบบวินิจฉัยการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2-3 ที่มี ภาวะการอ่านบกพร่องมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวินิจฉัยสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ทั้งฉบับอยู่ที่ .92 และแบบ วินิจฉัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับอยู่ที่ .90 ซึ่งอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้แบบวินิจฉัยทั้ง 2 ชุดนี้มี เกณฑ์ตัดสินภาวะการอ่านบกพร่องโดยใช้วิธีแองกอฟ มีค่า ใกล้เคียงกับเกณฑ์การตัดสินภาวะการอ่านบกพร่อง ณ เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ทั้งนี้เนื่องจากวิธีพิจารณาเกณฑ์ตัดสินโดย วิธีแองกอฟเป็นวิธี นำผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาหรือครูผู้สอน พิจารณานักเรียนที่มีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดตามเนื้อหาข้อสอบ จะตอบข้อสอบแต่ละชุดถูกต้องเป็นเท่าใด จึงได้แบบวินิจฉัยที่มี คุณภาพในการช่วยวินิจฉัยนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ในวิชาภาษาอังกฤษ

จากการวิจัยจึงทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพสามารถ นำไปใช้ในการคัดแยกและวินิจฉัย นักเรียนที่มีภาวะการอ่าน บกพร่องในวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องด้วยความสามารถใน การรู้จักชื่อตัวอักษร มีความสัมพันธ์อย่างมากต่อความสำเร็จ

ในการอ่านของนักเรียนและการ เข้าใจเนื้อหาในเรื่องนี้อ่านนั้น ต้องอาศัยการรู้จักอักขรแต่ละตัวอย่างชำนาญ ความสามารถในการวิเคราะห์เสียงเป็นทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ซึ่งเป็นทักษะในการอ่านออกเสียงสะกดคำ เพื่อนำมาใช้ในการถอดรหัสคำที่นักเรียนไม่เคยพบมาก่อน ทักษะนี้รวมถึงความสามารถในการจำแนกแยกความแตกต่างของตัวอักษร ซึ่งเป็นทักษะในการตระหนักและรับรู้ระบบหน่วยเสียงซึ่งสอดคล้องกับมาร์เชลล์ (Marcel. 1980) ที่กล่าวว่าความสามารถในการวิเคราะห์เสียงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการสะกดคำ และนักเรียนที่มีความบกพร่องในการสะกดคำจะได้รับคะแนนต่ำในกิจกรรมการวิเคราะห์เสียงและยังสอดคล้องกับสแปฟฟอร์ด และโกรเซอร์ (Spafford and Grosser. 2005) ที่กล่าวว่านักเรียนที่มีปัญหาในการวิเคราะห์เสียง ควรได้รับการวิเคราะห์ทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการวิเคราะห์เสียงเพื่อวินิจฉัยว่านักเรียนผู้นั้นมีภาวะการอ่านบกพร่องหรือไม่ ซึ่งปัญหาของการวิเคราะห์เสียงอาจเกิดจากการที่นักเรียนไม่มีระบบของหน่วยเสียงในภาษานั้นเพียงพอที่จะเก็บไว้ในความจำระยะยาว เพื่อสามารถนำออกมาใช้ในการอ่านภาษานั้น และยังสอดคล้องกับ คีโรกา และคณะ (Quiroga. et.al. 2002) ที่กล่าวว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์เสียงและรู้จักตัวอักษร เช่นเดียวกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้การวินิจฉัยความสามารถในการอ่านคำศัพท์เป็นการทดสอบที่สำคัญอีกหนึ่งองค์ประกอบ เนื่องจากถ้านักเรียนอ่านพบคำที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจความหมายเป็นจำนวนมาก นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นการเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน จึงเป็นส่วนสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นจุดประสงค์หลักในการสอนอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ นิโคลสัน (Nicholson. 1998) ที่กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพคือการรู้จักคำได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ความเร็วและความถูกต้องในการรู้จักคำมาจากจำนวนคำศัพท์ที่พอเพียงที่อยู่ในความจำและความสามารถในการรับรู้การเรียงตัวอักษรเป็นรูปร่างของคำที่คุ้นเคยมากมายในหนังสือเรียน และถ้านักเรียนไม่คุ้นเคยกับตัวอักษรและการวิเคราะห์เสียงแล้ว นักเรียนจะเกิดความยากลำบากในการอ่านออกเสียง ดังนั้นนักเรียนต้องเรียนรู้จักความสัมพันธ์ที่เป็นระบบระหว่างเสียงในภาษาพูดและตัวอักษรในหนังสือ ถ้านักเรียนขาดความสามารถดังกล่าว นักเรียนจะไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ดังนั้นแบบวินิจัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนี้จึงเหมาะสมสำหรับครูในการนำมาวินิจฉัยปัญหาในระดับต่างๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะการอ่านบกพร่องในภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาของการรู้จักตัวอักษร

ปัญหาในการวิเคราะห์เสียง ปัญหาในการอ่านคำ และการเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน

แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.82 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.80 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.70 ถึง 0.86 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นเป็นแบบประเมินที่มีคุณภาพ ซึ่งเหมาะสมในการนำไปใช้ในการประชุมทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยุทธพงษ์ กัยวรรณ (2543 : 126) ที่ว่าเครื่องมือในการวิจัยที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกในช่วงดังกล่าว เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพรายข้อดี และเหมาะสมทำให้ผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลได้ตรงในสิ่งที่จะต้องวัด ดังนั้นเครื่องมือที่นำมาใช้ในงานวิจัยต้องเป็นเครื่องมือที่ดี มีความเที่ยงตรง มีความน่าเชื่อถือ มีอำนาจจำแนก ดังนั้นแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนี้มีคุณภาพตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลพื้นฐานจากการสร้างแบบวินิจัยการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะ การอ่านบกพร่องและจากการที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกำหนดโครงสร้างในการประเมินในด้านต่างๆ ที่ชัดเจนและครอบคลุมการประเมินที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องได้ จึงเหมาะสมเป็นแบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนที่จะทำการสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อครูผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับใด มีข้อบกพร่องที่ใดบ้าง (และหลังจากที่นักเรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว ครูสามารถนำแบบคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการช่วยเหลือการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง สำหรับชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นประกอบด้วยแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้การสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัส ได้แก่ การฟัง การมองเห็น การสัมผัสและการเคลื่อนไหวเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ตัวอักษรและคำภาษาอังกฤษจากการศึกษาพบว่าความสามารถในการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษหลังจากได้รับการฝึกด้วยชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยความสามารถในการรู้จักชื่อตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็ก อยู่ในระดับดี ส่วนความสามารถในการวิเคราะห์เสียงหน้าคำ ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถ

ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่องก่อนและหลังการใช้ชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าความสามารถทั้ง 4 ด้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ เป็นการสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการบอกความ สัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่ใช้สำหรับการสะกดและอ่านคำ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้นักเรียนให้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพและยังเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการเรียนการอ่านและการเขียนกลวิธีนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการอ่านคำยากและคำที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีที่กล่าวว่าความสามารถในการอ่านคำศัพท์นั้น นักเรียนต้องมีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์คำที่เป็นหน่วยเสียง มีความสามารถในการเข้าใจว่าหน่วยเสียงสามารถเกิดในตำแหน่งต่างๆ ของคำ มีความสามารถในการรู้ว่าตัวอักษรใดแทนหน่วยเสียงใด (Ruvlin. 2000 : 25 - 26) นอกจากนี้ แล้ว นักเรียน ยังได้เรียนจากบทเรียนที่สร้างขึ้นจากความเหมือนและความต่างของลักษณะทางภาษา ระหว่างภาษาแม่และภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนจะเรียนรู้เสียงในภาษาอังกฤษที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเสียงในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงที่นักเรียนคุ้นเคยและเรียนรู้ง่าย และจึงคอยสอนเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏในเสียงภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะที่ยากขึ้น ซึ่งต่างกับการเรียนรู้ตัวอักษร ภาษา อังกฤษแบบระบบเดิมที่ไม่ได้มีการจำแนกความคล้ายคลึงของเสียงตัวอักษรระหว่างภาษาแม่ กับภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านตัวอักษรแก่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง ซึ่งสอดคล้องกับเบนเดอร์และ ลาร์กิน ที่กล่าวว่าแม้ว่านักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องจะไม่มีปัญหาทางสติปัญญาก็ตาม แต่นักเรียนเหล่านี้อาจไม่สามารถรับรู้ความแตกต่างและความเหมือนระหว่างเสียง ตัวอักษร ความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ ระหว่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ เพราะฉะนั้นครูจึงต้องสร้างบทเรียนการสอนอ่านโดยคำนึงถึงความเหมือนและความต่างของลักษณะทางภาษาระหว่างภาษาแม่และภาษาอังกฤษ (Bender & Larkin. 2003 : 127 - 136) และยังคงสอดคล้องกับสแปฟฟอร์ดและโกรเซอร์ที่กล่าวว่าถ้านักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศมีความคุ้นเคย กับเสียงในภาษาแม่ของตนแล้ว นักเรียนควรจะ สามารถถ่ายโอนเสียงในภาษาแม่เพื่อสร้างความ สามารถในการถ่ายโอนกันไประหว่างภาษาได้ (Spafford and Grosser. 2006 : 76 - 93) ดังนั้นการที่นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียงและรู้จักตัวอักษร เช่นเดียวกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการเรียนรู้

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง นักเรียนยังจะต้องมีความเข้าใจว่าคำในภาษาพูดสามารถถูกแยกออกเป็นหน่วยเสียงเล็กๆ ได้ และสามารถเข้าใจว่าหน่วยเสียงเล็กๆ นั้นสามารถนำมารวมกันเป็นคำที่มีความหมายได้ ดังนั้นการที่นักเรียนมีความรู้ในการอ่าน โดยใช้วิธีโฟนิกส์มีความสัมพันธ์ในการพัฒนาทักษะเบื้องต้นในการอ่าน ความรู้นี้มีผลกระทบต่อความสามารถในการถอดรหัสคำ ซึ่งสอดคล้องกับ สตาร์โนวิกส์ที่กล่าวว่าความรู้ทางโฟนิกส์ มีผลต่อการพัฒนาการรู้จักคำ การรู้จักคำนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจ ถ้านักเรียนไม่สามารถเข้าใจและไม่รู้จักตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ นักเรียนจะไม่เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน นอกจากนั้นแล้วนักเรียนยังต้องอ่านให้คล่องด้วย ถ้านักเรียนอ่านช้าเกินไป มีผลทำให้การเข้าใจเนื้อหาไม่สมบูรณ์ เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถรู้จักคำ จึงต้องใช้เวลาและความพยายามในการสะกดคำ จึงไม่สามารถให้ความสนใจต่อเนื้อหาเท่าที่ควร (Stamovich. 1989 : 203 - 205)

นอกจากการสอนการอ่านโดยวิธีโฟนิกส์แล้ว ชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจะนำวิธีการสอนการอ่านโดยให้พหุสัมผัสเข้ามาบูรณาการกับการสอนอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ ซึ่งเหมาะกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง เนื่องจากในชุดฝึกนี้ นักเรียนต้องเรียนรู้การอ่านโดยใช้การรับรู้ทางสายตา (Visual) การรับรู้ทางการฟัง (Auditory) การรับรู้ทางการเคลื่อนไหว (Kinesthetics) และการรับรู้ทางการสัมผัส (Tactile) ซึ่งเป็นช่วงการสร้างความรู้จำสำหรับข้อมูลของสิ่งเร้า เทคนิคเหล่านี้ยังเป็นการช่วยให้นักเรียนสนใจรายละเอียดของตัวอักษรและคำ และช่วยให้นักเรียนสนใจรายละเอียดของตัวอักษรและ คำและช่วยให้สามารถระลึกคำจากความจำระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับสมิท และแคริกแกน ที่กล่าวว่าเทคนิคการเคลื่อนไหวมือ มีความจำเป็นต่อการสอนการอ่าน และการช่วยเสริมสร้างการอ่านโดยการให้ดู ให้ฟัง และการสัมผัสต่างช่วยเพิ่มทักษะและความจำเพื่อบันทึกในความจำระยะยาว เพื่อใช้ในการอ่าน โดยความรู้สึกเหล่านี้จะส่งนำสิ่งเร้าไปยังสมองกล้านเนื้อเล็กๆ ทุกส่วนของผิวสัมผัสจะส่งความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ไปยังสมอง และเป็นการประสานความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและสมองด้วยการมองเห็น ตัวอักษรที่นักเรียนอ่านขณะใช้นิ้วชี้หรือสัมผัสไปด้วย และเปล่งเสียงการอ่านออกมา (Smith and Carrigan. 1959 : 45 - 49) และยังคงสอดคล้องกับฮัลล์ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคการสอนโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าสร้างความสนใจต่อสิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนจดจำ และช่วยในการเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าเพื่อนำไปเก็บไว้ในหน่วยความจำ การใช้นิ้ววาดตัวอักษร ช่วยให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นสำหรับการจดจำเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในระหว่างที่นักเรียนใช้

นี้ว่าตัวอักษรและระบบความจำการเคลื่อนไหวของร่างกายทำงานควบคู่ไปกับการจำรูปร่างของตัวอักษรที่ผ่านการรับรู้ทางสายตา (Hulme, 1981 : 89 - 92)

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าความเหมาะสมของชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเครื่องมือแต่ละชุดผ่านการตรวจสอบหาค่าเที่ยงตรงเชิงพินิจจากผู้เชี่ยวชาญและหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีทางสถิติและการดำเนินตามขั้นตอนของชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษตั้งแต่การวินิจฉัยนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง การประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้ชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น พร้อมทั้งมีการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินต่อไป เพื่อเป็นรูปแบบหนึ่งของการช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่องในภาษาอังกฤษ

ในด้านความสนใจและความตั้งใจของนักเรียนในชั้นเรียนนั้น ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความสนุกสนานกับกิจกรรมซึ่งได้แก่กิจกรรมเสริมทักษะในการฟังแยกเสียงโดยในกิจกรรมประกอบด้วยการให้นักเรียนได้ใช้นิ้วมือวาดรูปตัวอักษรในอากาศ วาดรูปตัวอักษรภาษาอังกฤษที่บนหลังของครู ตบมือเพื่อฟังแยกเสียง การเล่นเกมบิงโก ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานและเป็นการเสริมแรงเพื่อสร้างความสนใจในการเรียนรู้การอ่านตัวอักษรและการอ่านคำ นักเรียนมีความตั้งใจมาเข้าเรียนค่อนข้างสม่ำเสมอ และมีนักเรียนบางคนเข้ามาในชั้นเรียนก่อนการเรียนเริ่มขึ้นเพื่อทำการซักซ้อมการอ่านออกเสียงและการอ่านเข้าใจคำศัพท์ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการสอนในชั้นเรียนได้สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความต้องการที่จะทำการเรียนรู้เพิ่มขึ้นก่อนที่เริ่มมีการสอนจริงในชั้นเรียน และเป็นการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และต่างพยายามช่วยแก้ไขการอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำ กิจกรรมการสอนจึงเป็นการเสริมความมั่นใจในการอ่านออกเสียงตัวอักษรและอ่านคำให้มากขึ้น เมื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียน นักเรียนรายงานว่าพวกเขามีความสนุกสนานในการเรียน มีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์ และมีความต้องการให้มีการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์และพหุสัมผัสในโอกาสต่อไป

สำหรับความพึงพอใจของครูที่รวบรวมนั้น ครูที่ร่วมการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 2 ท่าน โดยมีประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม ครูทั้ง 2 ท่านต่างรายงานว่า มีความพึงพอใจต่อแผน การสอนและกิจกรรม

การสอน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยไปสาธิตการสอนสัปดาห์ละ 2 วัน และร่วมสังเกตการณ์การสอนอีก 2 วัน จึงทำให้ครูมีความมั่นใจในการออกเสียงและเข้าใจแผนการสอนและกิจกรรมการสอน ครูยังรายงานว่านอกจากนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นแล้ว นักเรียนเหล่านั้นยังอ่านภาษาไทยได้ดีขึ้นด้วย อาจเป็นเพราะนักเรียนเริ่มมีความตระหนักเกี่ยวกับหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะมีส่วนหน่วยเสียงที่เหมือนกับหน่วยเสียงในภาษาไทย จึงทำให้มีการถ่ายโอนการตระหนักหน่วยเสียงในภาษาไทยมีมากขึ้น จึงส่งผลต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย ทำให้นักเรียนเริ่มมีความรักในอ่านมากขึ้น นอกจากนั้นครูยังมีความพึงพอใจในกิจกรรมและบทเรียนในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องด้วยครูมีทักษะและความรู้เพิ่มขึ้นในการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีโฟนิกส์ ซึ่งเป็นการสอนการอ่านออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักสัทศาสตร์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ให้กับนักเรียนโดยตรง ประกอบกับการสอนอ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษและการสอนอ่านคำภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเกิดความชำนาญในการสอนภาษาต่างประเทศ จึงควรมีการพัฒนาแนวทางการดำเนินการฝึกอบรมครูผู้สอนมีความมั่นใจในการสอนอ่านออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษและคำภาษาอังกฤษรวมถึงการฝึกอบรมครูผู้สอน สามารถค้นหาและช่วยเหลืออย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการบริหารเวลาในการนำวิธีสอนบูรณาการเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปกติ และการดึงนักเรียนออกมาจากห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์เต็มที่ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะของการนำไปใช้

ผู้ที่จะนำแบบวินิจฉัย แบบประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและชุดเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรได้รับการอบรมก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียน รวมถึงการที่ครูต้องได้รับการอบรมทาง ด้านสัทศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และควรศึกษาและปฏิบัติตามคำสั่งในคู่มืออย่างเคร่งครัด และต้องดำเนินการรูปแบบทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการช่วยเหลือนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยขั้นต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนคำ ภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์ขึ้นไป เพื่อเป็นการเพิ่มส่วนขยายต่อของการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีพยางค์มากกว่าหนึ่งพยางค์

2. ควรทำการศึกษาวิจัยการสอนใช้ชุดเสริมสร้างทักษะ ภาษาอังกฤษเมื่อนำไปใช้สอนในห้องเรียนโดยบูรณาการเข้า

กับเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษหลักสูตรปกติในชั้น และกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น เพื่อให้ชุดการเสริมสร้างทักษะ
ประถมศึกษาปีที่ 2-3 การสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ได้อย่าง
กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. ควรทำการศึกษาวิจัยประสิทธิผลของชุด
การเสริมสร้างทักษะการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียนที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง เมื่อนำไปใช้กับประชากร

บรรณานุกรม

- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2544). เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543).
พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). ปัญหายุ่งยากการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2542). การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : P.A. ART & PRINTING.
- Adams, E. (1990). The sociopsychometrics of learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*. 32 : 350 - 361.
- Badian, N.A. (2000). Reading disability defined as a discrepancy form listening comprehension. *Journal of Learning
Disabilities*. 32 : 138 - 148.
- Carroll, S. (1981). Age versus schooling effects on intelligence development. *Child Development*. 60 : 1239 - 1249.
- Defries, M., Gillis, P., & Wadsworth, J., (1999). Individual differences in working memory and reading. *Journal of
Verbal Learning and Verbal Behavior*. 19 : 450 - 466.
- Fields, R.H., Sprangler, P. (2000). Effects of instruction on the decoding skills of children with phonological
processing problems. *Journal of Learning Disabilities*. 26 : 583 - 589.
- Gajer, A. (1979). The processes underlying segmental analysis. *European Bulletin of Cognitive Psychology*. 7 : 646.
- Harris, B. & Hodges, W. (1981). Learning disabilities, in J. Kauffman & D. Hallahan (Eds.). *Handbook of special
education*. (pp.141 – 164). Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Kavelle, H. (2002). Tests of the automaticity of reading : Dilution of Stroop effects by color-irrelevant stimuli. *Journal
of Experimental Psychology : Human Perception and Performance*. 9 : 497 - 509.
- Lewis, M. & Thomson, P. (1992). Toward a theory of automatic information processing in reading. *Cognitive
Psychology*. 16 : 400 - 410.
- March, R. (1980). On the bases of two subtypes of developmental dyslexia. *Cognitive*. 58 : 157 – 195.
- National Institute of Health. (2000, November). Diagnosis and Treatment of attention deficit hyperactivity disorder.
NIH Consensus Statement. 16 : 27.

- National Reading Panel. (2000a). **Report of the National Reading Panel : Teaching children to read**. Bethesda, MD : National Institute of Child Health and Human Development.
- Punnet, J. (1984). Comprehension monitoring, memory, and study strategies of good and poor readers. **Journal of Reading Behavior**. 13 : 5 - 22.
- Rayner, K. & Pollatsek, D. (1987). On differences between spoken and written language. **Discourse Processes**. 7 : 43 - 55.
- Shaguita, E. (2004). Some predictive antecedents of specific reading disability. **Journal of Learning Disabilities**. 7 : 437 - 444.
- Shaywitz, S.E. (2003). Discrepancy compared to low achievement definitions or reading disability : results from the Connecticut Longitudinal study. **Journal of Learning Disabilities**. 25 : 639 - 648.
- Spafford, K. & Grosser, S. (2005). Effects of context on the classification of words and nonwords. **Journal of Experimental Psychology : Human Perspective and Performance**. 3 : 27 - 36.
- Swanson, S.J. & Atkinson, U.T. (2000). Effect of hypothesis/test training on reading skill. **Journal of Educational Psychology**. 66 : 835 - 844.
- U.S. Department of Education. (2002). **Current population scurvey**. Washington, DC. : Bureau of the Census.